

РЕШЕНИЕ

№ 2018

гр. София, 29.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 14.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7527** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], район „Т.“, [улица], представявано от Н. И. К., срещу Ревизионен акт № Р-22221017005146-091-001 от 17.10.2018 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С. ,потвърден с Решение № 660 / 18.04.2019г на Директор на Дирекция „ОДОП“ С. ,с който се доначислява ДДС общо в размер на 433 333,27 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 82 354,29 лв. ,за данъчни периоди от месец февруари 2016 г. до месец юни 2016 г. включително, от месец август 2016 г. до месец януари 2017 г. включително и от месец март 2017 г. до месец юни 2017 г. включително, в резултат на непризнати ВОД към дружествата TRANS С. М.І.К.Е., Гърция, с идентификационен номер по ДДС EL800784258, PR M. E., с идентификационен номер по ДДС EL800651714, ADI I. E. E., с идентификационен номер по ДДС EL800709166 и D. I. E., с идентификационен номер по ДДС EL800637904.Излагат се доводи идентични с тези изложени пред решаващия орган по чл.152 от ДОПК . Поддържа се ,че недопустимо са изследвани обстоятелства , който не представляват задължителни предпоставки за признаване на ВОД . Ненамирането на контрагентите му по процесните ВОД не можело да бъде основание ,да се приеме че такъв не е реализиран , доколкото е изминал значителен период от време и проверката извършена от гръцките власти не отразява положението ,което е съществувало към момента на извършване на вътреобщностните доставки.Цитира

съдебна практика , която намира за приложима в случая. Иска се отмяна на оспорения РА.

В съд. заседание жалбоподателя не взема становище по същество на спора .

Ответника , чрез процесуален представител оспорва жалбата и поддържа аргументите на решаващия орган , с които оспорения РА е оставен в сила. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Р-22221017005146-020-001 от 04.08.2017 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.07.2015 г. до 31.12.2016 г. и на задължения за данък по ЗДДС за периодите от 11.08.2015 г. до 30.06.2017 г. Същата е изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221017005146-020-002 от 16.11.2017 г., досежно срока за преключване на ревизията 19.01.2018г. Ревизията е спряна със Заповед №Р-22221017005146-023-001 от 16.01.2018 г., на основание чл. 34, ал. 8 от ДОПК – висящо производство по обмен на информация с друга държава членка на Европейския съюз. Възобновено е със Заповед №Р-22221017005146-143-001 от 18.06.2018 г., връчена електронно на 20.06.2018 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221017005146-092-001 от 10.08.2018 г., връчен електронно на 15.08.2018 г. Дружеството е подало възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, депозирано в ТД на НАП С. с вх. №53-00-1315#16 от 01.10.2018 г. Възражението е обсъдено от ревизиращия екип и преценено като неоснователно. Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221017005146-091-001 от 17.10.2018 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Методи К. М., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. С оспорения РА е установен резултат за ревизирания период ДДС за внасяне, ведно с лихви за забава, общо в размер на 433 333,27 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 82 354,29 лв. ,за данъчни периоди от месец февруари 2016 г. до месец юни 2016 г. включително, от месец август 2016 г. до месец януари 2017 г. включително и от месец март 2017 г. до месец юни 2017 г. включително. Разликата произтича от начислен данък в резултат на непризнати ВОД към дружествата TRANS С. М.І.К.Е., Гърция, с идентификационен номер по ДДС EL800784258, PR М. Е., с идентификационен номер по ДДС EL800651714, ADI І. Е. Е., с идентификационен номер по ДДС EL800709166 и D. І. Е., с идентификационен номер по ДДС EL800637904.

За удостоверяване наличието на ВОД ревизираният субект е представил пред органа по приходите инвойс фактури, изготвени на английски език, без легализиран превод на български език, придружени с международни товарителници /ЧМР/ и банкови извлечения за получени плащания от клиентите. Относно транспортирането на стоките е дал писмени обяснения, в които е заявил, че транспортът е за сметка на получателите, като предвид големия стокооборот не може да посочи конкретно лицата, извършили товарните дейности. Ревизиращите са установили, че в товарителниците като превозвач е вписано М. 065/2641 STOLE К.-М D., 2400 STRUMICA, Република М., място на товарене – [населено място], [улица] място на разтоварване – С., Гърция. В част от товарителниците не са посочени дати на получаване и/или липсва подпис на получател и регистрационен номер на превозното

средство. Във фактурите не е посочено основание за неначисляване на ДДС. Въз основа на представените от задълженото лице банкови извлечения за извършени плащания на доставките от страна на чуждестранните клиенти органите по приходите са констатирани, че сумите са нареждани от сметки, открити на територията на България

Не се спори от страните, че [фирма], е декларирало ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, с получател TRANS С. М.И.К.Е., Гърция, PR М. Е., ADI I. Е. Е. и D. I. Е. и е самоначислило в СД за този период тези доставки с 0% данък.

По реда на Регламент /ЕС/ №904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност /Регламент №904/2010/ е открита административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на България и Гърция с цел установяване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице във връзка с декларирани ВОД.

Въз основа на данните, предоставени в процедурите по обмен на информация с данъчната администрация на Гърция досежно клиентите на жалбоподателя, са установени следните факти и обстоятелства:

1. Относно TRANS С. М.И.К.Е.

За периодите от 01.01.2017 г. до 30.06.2017 г. в подадените от ревизираното лице дневници за продажби са декларирани вътреобщностни доставки на дрехи, обувки, играчки и топки, с получател TRANS С. М.И.К.Е. и с данъчна основа на доставките общо в размер на 1 080 352,66 лв.

При извършения международен обмен на информация е получен отговор от данъчната администрация на Гърция относно TRANS С. М. И. К. Е. /EL[EИК]/, с търговско наименование TRANS С. М.И.К.Е. Посочено е, че дружеството е започнало дейността си на 12.12.2016 г. Седалището му е в [населено място], 12 Р., пощенски код 54630. Като основна дейност е обявило търговия на едро със замразени храни. Едноличен собственик е А. П. Д., с данъчен номер[EИК]. Съгласно гръцкото данъчно законодателство лицето е било длъжно да определи свой данъчен представител в Гърция, предвид обстоятелството, че е физическо лице с данъчно пребиваване извън Гърция. Първоначално като такъв е определен гръцкият гражданин Р. А., който е бил и счетоводител на TRANS С. М.И.К.Е. до 04.10.2017 г. След тази дата е същият е прекратил взаимоотношенията си с дружеството. Нов данъчен представител не е посочен. Относно местонахождението му е установено, че представлява офис в жилищна сграда, нает от гръцко физическо лице за сумата от 150,00 евро на месец. От страна на властите е направено посещение на адреса, на който не са открити представители или служители на TRANS С. М.И.К.Е. По тази причина гръцките власти са осъществили контакт със счетоводителя и наемодателя. Счетоводителят, също и данъчен представител – Р. А., е представил частично копия от дневници, фактури и ЧМР за месец август 2017 г., като е посочил, че не разполага с други документи, а наличните не са били потърсени от управителя на дружеството. Дал е обяснение, че комуникацията е осъществявана по електронна поща или с куриерски писма и е била само по счетоводни въпроси. Представил е и копия от банкови извлечения, въз основа на които е установено, че са на [фирма], както и получени от TRANS С. М.И.К.Е. фактури за стоки от други търговци, с предмет - замразени пилешки гърди и дървени палети. От своя страна наемодателят – С. N., е заявил, че е предоставил на TRANS С. М.И.К.Е. офис под наем в края на ноември 2016 г., като ключът му е върнат през

август 2017 г. Считано от 25.04.2018 г. гръцкото дружество е deregистрирано за нуждите на облагането с ДДС.

2. Относно ADI I. E. E.

За периодите от 01.08.2016 г. до 31.12.2016 г. в дневниците за продажби на жалбоподателя са декларирани ВОД на дрехи, играчки и топки към ADI I. E. E., с данъчна основа на доставките общо в размер на 550 321,66 лв.

В хода на ревизията е приобщен отговор на молба с референтен номер 24332, получен във връзка с открита административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на Република България и Гърция съгласно чл. 7 от Регламент /ЕС/ 904/2010 относно ADI I. E. E.. Видно от същия, при направената проверка компетентните власти на Гърция са установили, че ADI I. E. E. /EL[EИК]/ е декларирало започване на дейност на 02.02.2016 г., която е обявена като търговия на едро с млечни продукти. Едноличен собственик е А. А., с данъчен номер[EИК]. Установено е, че адресът, заявен като седалище на дружеството – G. S. 10 55535, P., представлява газ-станция, която от 2012 г. е собственост на гръцко физическо лице – А. А.. След осъществен от гръцките власти контакт със собственика, същият е обяснил, че не познава дружество с наименованието ADI I. E. E.. По данни от информационната система на гръцката данъчна администрация е констатирано, че проверявания субект е подавал справки-декларации /СД/ за периодите от месец юли 2016 г. до месец октомври 2016 г. и нулеви СД за периодите от месец февруари 2016 г. до месец юни 2016 г. Deregистриран е от властите, считано от 27.01.2017 г.

3. Относно PR M. E..

За данъчен период месец юни 2016 г. в дневника за продажби на жалбоподателя са декларирани ВОД на дрехи, играчки и топки към PR M. E., с данъчната основа на доставките общо в размер на 136 514,92 лв.

В хода на ревизията са приобщени отговори на молби с референтен номер 24333 и 24379, получени във връзка с открита административна процедура за обмен на информация съгласно чл. 7 от Регламент /ЕС/ 904/2010. Видно от същите, компетентните власти на Гърция са установили, че PR M. E. /EL[EИК]/ е декларирало започване на дейност на 15.04.2015 г., която е обявило като търговия на едро с млечни продукти. Седалището на дружеството е заявено на адрес в [населено място], S. O. A. A. 350 0 54628. При направено от гръцката данъчна администрация посещение на адреса е констатирано, че на същия се намира двуетажна сграда, като офисът на първия етаж е изоставен и няма табела с името на PR M. E.. На 09.05.2016 г. е извършено повторно посещение на обекта, като отново не е осъществен контакт с представляващ или пълномощник на дружеството, но е констатирано, че вече е налице табела на PR M. E.. Тъй като представляващият или пълномощник не са отговорили на поканата на данъчните власти да представят документи, гръцкото дружество е deregистрирано за облагане с ДДС на 30.06.2016 г.

4. Относно D. I. E.

За периодите от 01.02.2016 г. до 30.06.2016 г. в дневниците за продажби на жалбоподателят са декларирани ВОД на дрехи, обувки, играчки, бижута /имитация/ и топки към D. I. E., с данъчната основа на доставките общо в размер на 832 810,29 лв.

В хода на ревизията са приобщени получени от гръцката данъчна администрация отговори на молби с референтен номер 24381 и 20368. Видно от същите, D. I. E. /EL[EИК]/ е декларирало започване на дейност на 13.02.2015 г., обявена като търговия на едро с млечни продукти. Едноличен собственик на капитала е Д. А.. Адресът,

деклариран като седалище на дружеството – D. 22 54626, С., е посетен от гръцките власти, при което е установено, че представлява изоставен офис, без табела на D. I. E.. След проведен разговор със съседите в сградата е констатирано, че на посочения адрес никога не е имало обект или офис на търсеното дружество. На адреса е оставена покана от данъчните власти към гръцкия търговец, с която е изискано представяне на счетоводни книги и документи. Отговор не е постъпил. При справка в информационната система е установено, че D. I. E. е декларирано само вътреобщностни доставки – към България и Полша, и вътреобщностни придобивания – от България, Полша и Х. и не дължало и внасяло ДДС. Предвид неподаване от дружеството на декларации за данък върху дохода на персонал е направен извод, че не е имало нает такъв. Посочено е, че се касае за „липсващ търговец“ и същият е регистриран за облагане с ДДС, считано от 11.10.2016 г.

В обобщение на установените факти и обстоятелства в резултат на извършените проверки, след като са анализирани представените от жалбоподателя документи и е съобразена липсата на изисканите, но непредставени такива, органите по приходите са направили извод за наличие на фиктивно фактуриране на ВОД. Посочено е, че видно от проверките на гръцката данъчна администрация, т. нар. гръцки контрагенти на ревизирания субект не са открити на декларираните от тях адреси, няма данни за обекти и складове, в които да са съхранявали фактурираната стока, не са представени доказателства за последваща реализация, управители на дружествата са физически лица, с адреси на територията на България и всички плащания към жалбоподателя са нареждани от тях отново на територията на България, от банкови сметки, открити в банки в страната. Гръцките данъчни власти са констатирани, че няма данни регистрираните в Гърция дружества с управители – български граждани, да са притежавали действащи обекти в Гърция и реално да са извършвали търговска дейност.

Като аргумент в подкрепа на горните изводи е послужило обстоятелството, че жалбоподателят, който е страна по сделките, не е представил, въпреки че са му изискани, съпътстващи доставките документи. Констатирано е, че се касае за сделки в значителни обеми и на големи стойности, за които би следвало да са налице сключени между страните договори, направени заявки, постигнати споразумения за опаковане и начин на транспортиране на стоките, сертификати за качество и произход и друга съпътстваща търговска документация, каквато в случая липсва. Отделно от това, гръцките дружества са декларирали като основна дейност търговия на едро със замразени храни и с млечни продукти, която е различна от предмета на процесните ВОД. Дружествата са квалифицирани от гръцките данъчни власти като липсващи търговци и са заличени от регистрите за облагане с ДДС. С оглед горното ревизиращите са заключили, че издадените от жалбоподателя и спорни в настоящото производство инвойс фактури, не документират реално извършени вътреобщностни доставки на стоки. Посочено е, че вместо това се касае за доставки, с място на изпълнение на територията на страната, документирани като ВОД, за да не бъде начислен данък със ставка 20%. С оглед това органите по приходите са приели, че не са изпълнени условията на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС за прилагане на нулева ставка на данъка, тъй като не е доказано наличие на един от императивно изискуемите от закона елементи от фактическия състав на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, дефиниращ понятието за ВОД, а именно получаване на стоките на територията на друга държава членка на ЕС. По изложените съображения и на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 67,

ал. 2 от ЗДДС и чл. 46, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/ ревизиращият екип е начислил ДДС в размер на 433 333,27 лв. по фактури, издадени от [фирма] на TRANS C. M.I.K.E., D. I. E., PR M. E. и ADI I. E. E..

Съобразявайки направените констатации в хода на ревизията, заключението на вещото лице по изготвената по делото ССЧЕ и становищата на страните, съдът прави следните правни изводи:

По процесуалната допустимост на жалбата:

Жалбата е подадена в срок, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от процесуално легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваост на ревизионния акт в оспорената му част включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.119, ал.2 от ДОПК, от органа, възложил ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП и от ръководителя на ревизията, определен в ЗВР. Представени са електронен носител и електронни документи, възпроизведени като препис на хартиен носител, видно от които ЗВР и РА са подписани с квалифицирани електронни подписи, придружени от издадени от доставчика на удостоверителни услуги удостоверения за КЕП, отговарящи на изискванията на чл. 24 ЗЕДЕП и удостоверяващи връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа. Представените доказателства сочат, че ЗВР и РА са подписани от компетентни органи по приходите.

Ревизионният акт е в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт и предвид разпоредбата на чл. 160, ал. 4 във връзка с ал. 1 от ДОПК.

По приложението на материалния закон:

Обосновано и законосъобразно от страна на приходната администрация е прието, че по процесните фактури не е осъществена ВОД на стоки по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно посочената правна норма, вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на

ДДС в друга държава членка. ВОД е облагаема с нулева ставка на ДДС, а документите, удостоверяващи извършването ѝ са определени в чл. 45 от ППЗДДС. За доказване на ВОД, доставчикът следва да разполага освен с фактурата и с документ, доказващ транспортирането на стоката.

Жалбоподателя в настоящият процес се позовава на товарителници придружени с инвойс фактури от съотв.дата, които обаче не могат да се съотнесат една към друга, поради несъответствие в предмета на стоката.

По силата на чл. 45, т. 2 от ППЗДДС, в приложимата редакция, за доказване на ВОД, доставчикът следва да разполага с транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките или с транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

Изискването за представяне на транспортен документ или потвърждение при транспорт от и за сметка на получателя наистина е алтернативно, защото релевантното обстоятелство на получаване на стоките следва да бъде установено с транспортния документ, а когато това не е доказано с него, следва да има писмено потвърждение от получателя. Смисълът на правната норма е безспорно да се докаже, че стоките са получени от вписания във фактурата получател извън територията на страната. Независимо, че доставчикът не е длъжен да контролира целият процес на превозване на стоката и в двата случая е определящо доказването на предаването на стоките на получателите. В случая, това обстоятелство също не е безспорно доказано от жалбоподателя. Нещо повече видно от отговорът от приходната администрация на Гърция, съгласно който не са установени данни за получателя, в това число за осъществяваната от него дейност, получени доставки, лица, извършили плащанията, включително и към превозвачите и т.н. Видно от даденото от жалбоподателя писмено обяснение, транспортът на декларираните ВОД е за сметка на получателите и е извършен от посоченото в товарителниците дружество. Този случай попада в хипотезата на чл. 45, т. 2, б. „а“ от ППЗДДС, съгласно която за доказване на ВОД се изисква алтернативно представяне на транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи че стоките са получени на

територията на друга държава членка. Като изискуем от закона транспортен документ жалбоподателят е представил международни товарителници, в които е посочен като изпращач, спорните контрагенти – като получатели, а като превозвач – описаното по-горе македонско дружество. В част от товарителниците като превозвач фигурира и друг македонски търговец, с наименование М. М..

Като частни свидетелстващи документи товарителниците подлежат на преценка съвкупно с останалите доказателства. При такава преценка на представените ЧМР ,органа по приходите е констатирал, че същите не са изготвени и не съдържат реквизитите, изискуеми по силата на чл. 6, т. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки /С./. Всички представени товарителници съдържат в кл. 23 печат, но не и подпис на превозвача. В клетка 4 на всички товарителници не е посочено конкретното място на разтоварване. Съгласно чл. 6, т. 1, б. „г“ от Конвенцията, в товарителницата следва да се съдържат данни за място на доставяне на стоката. При наличие на клиенти с различни адреси не може да се приеме като достатъчно посочване за място на разтоварване [населено място], Гърция. Освен това в част от товарителниците не е вписан регистрационен номер на превозното средство, например в ЧМР /без номер/ от 30.09.2016 г., получател ADI I. E. E., в ЧМР /без номер/ от 30.06.2017 г., получател TRANS C. M.I.K.E. В друга част от товарителниците е посочен един и същи регистрационен номер на превозно средство, но различни превозвачи. Например в ЧМР от 30.06.2017 г., получател TRANS C. M.I.K.E., като превозвач фигурира М. 065/2641 STOLE K.-M D., а в ЧМР от 04.02.2016 г., получател D. I. E., като превозвач фигурира М. М., но и в двете товарителници е вписано превозно средство с регистрационен номер SK877TH. Въпреки че в клетка 24 на товарителниците се съдържа печат на дружеството-получател, не са посочени подписалите ги лица. Липсата на тези реквизити, съпоставена с резултатите от направените от гръцката данъчна администрация проверки на получателите, е индичия за недостоверност на транспортните документи. Вследствие това не може да се приеме, че спорните ЧМР удостоверяват по несъмнен начин получаването на стоките на територията на другата държава членка. Доказателствената стойност на тези документи е разколебана ,предвид липсата на задължителни реквизити като посочване на датата на получаване на стоката, марка на превозното средство, име на лицето, предало стоката, качеството на лицето, приело същата. Липсващите реквизити са съществени относно факта на доставката, поради което решаващият орган правилно е приел , че представените потвърждения не

следва да се ценят като годни доказателства за транспортирането на стоката до територията на друга държава членка, с оглед посочената разпоредба на ал. 45, т. 2, б. „а“.

При недоказаност на извършеното транспортиране до територията на друга държава-членка, правилно е формиран извод за неизпълнение на фактическия състав на вътреобщностната доставка по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. С оглед липсата на доказване на факта на напускане на пределите на страната се налага извод, че процесните доставки са извършени на нейна територията, поради което няма основание за прилагане на нулева данъчна ставка съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС. В допълнение на извода за неосъществен ВОД, ответника се позовава и на обстоятелството, че се касае за стоки в значителен обем и стойност, но не са представени договори, оферти, заявки, не е посочен начин на осъществяване на търговска кореспонденция във връзка с декларираните ВОД към гръцките дружества. Видно от заключението на изслушаната по делото експертиза, налице са доказателства за извършени плащания по декларираните ВОД, което обстоятелство не се оспорва от ответника. Доколкото обаче, плащането не е елемент от фактическия състав за доказване на извършен ВОД, констатациите че плащанията са през български банкови сметки са ирелевантни за установяване на ВОД. Документалното движение на стоките, което е изследвано от вещото лице /въпрос №6 от експертизата / и последващата реализация би имало касателство към осъществяването на ВОД само ако са налице безспорни доказателства, че стоките са транспортирани от една държава –членка в друга държава-членка т.е, че са напуснали територията на страната. Липсата на излишъци при направена инвентаризация, също не установява обстоятелството, че стоките са реализирани именно в изпълнение на вътреобщностна доставка. В хипотезите, при които не е установено предаването на стоките от доставчика на получателя не би могло да се приеме, че на последния това не е известно и поведението му да се квалифицира като добросъвестно. След като доставчикът не е взел всички разумни мерки в рамките на своите възможности, за да се увери, че осъществяваната от него вътрешнообщностна доставка не го довежда до участие в измама, то е допустимо компетентните органи на държава - членка да задължат даден доставчик да заплати впоследствие ДДС върху стоки, предмет на фиктивни ВОД - т. 2 от диспозитива на Решение на СЕС от 27.07.2007 г. по дело С-409/2004г. В този смисъл е неоснователно възражението в жалбата, че ревизионният акт не е съобразен с практиката на СЕС. Съгласно постоянната съдебна практика на СЕС освобождаването на ВОД на дадена стока става приложимо само когато

правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и че в следствие на това изпращане или транспортиране, същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставчика - решение по дело С-409/04 Т. т. 42.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

Искането за присъждане на разноски на ответника по жалбата е основателно, предвид разпоредбата на чл. 161, ал.1 от ДОПК и изхода на съдебното производство, в минималния размер от 7687лв чл. 8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, III отделение, 2-ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Т.“ О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], район „Т.“, [улица], представлявано от Н. И. К., срещу Ревизионен акт № Р-22221017005146-091-001 от 17.10.2018 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С. „потвърден с Решение № 660 / 18.04.2019г на Директор на Дирекция „ОДОП“ С. „с който се доначислява ДДС общо в размер на 433 333,27 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 82 354,29 лв. ,за данъчни периоди от месец февруари 2016 г. до месец юни 2016 г. включително, от месец август 2016 г. до месец януари 2017 г. включително и от месец март 2017 г. до месец юни 2017 г. включително, в резултат на непризнати ВОД към дружествата TRANS С. М.І.К.Е., Гърция, с идентификационен номер по ДДС EL800784258, PR М. Е., с идентификационен номер по ДДС EL800651714, ADI I. E. E., с идентификационен номер по ДДС EL800709166 и D. I. E., с идентификационен номер по ДДС EL800637904. ОСЪЖДА А. Т.“ О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], район „Т.“, [улица], представлявано от Н. И. К., да заплати на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. сумата от 7687 лв , представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: